

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της από 21 Δεκεμβρίου 2001 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με τις διατάξεις του άρθρου μόνου του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προτείνεται η κύρωση από τότε που δημοσιεύθηκε, της από 21.12.2001 πράξης νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις» (ΦΕΚ 288 Α΄/21.12.2001), που εκδόθηκε κατ'εφαρμογή του άρθρου 44 παρ.1 του Συντάγματος, λόγω του ότι συνέτρεχε έκτακτη περίπτωση εξαιρετικής επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης.

Με τις διατάξεις της κυρούμενης με το άρθρο αυτό Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας ρυθμίζονται τα ακόλουθα θέματα:

1. Μετά τη θέσπιση, πριν όμως ήδη από τη θέση σε ισχύ (6.5.2001) του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001, τέθηκε σε ισχύ (17.4.2001) το αναθεωρημένο από τη Ζ΄ Αναθεωρητική Βουλή Σύνταγμα. Η διάταξη του άρθρου 17 του Συντάγματος, υπό τη νέα διατύπωσή της, κατέστησε αναγκαία την προσαρμογή του Κώδικα στους ορισμούς της.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 αυτής αντιμετωπίζεται το ζήτημα που ανέκυψε από τη νέα διατύπωση της πρώτης και τρίτης φράσης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του Συντάγματος, κατά την οποία, αν ο νόμος, προς το σκοπό ενιαίας αντιμετώπισης συναφών διαφορών, δεν ορίζει διαφορετικά, η αρμοδιότητα για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτου περιέρχεται από 1.1.2002, ως διοικητική διαφορά ουσίας, στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Εν όψει της συνάφειας των υποθέσεων αυτών με την αναγνώριση των δικαιούχων της αποζημίωσης αλλά και της δυνατότητας που αναγνωρίσθηκε με τον Κ.Α.Α.Α. για ενιαία εκδίκαση των σχετικών διαφορών, προκρίθηκε η λύση να εξακολουθήσουν οι διαφορές αυτές να εκδικάζονται ενιαίως από τα πολιτικά δικαστήρια. Δεν κρίθηκε εξάλλου απαραίτητο, εν όψει της διαφορετικής φύσης κάθε διαφοράς, να μεταφερθούν στα πολιτικά δικαστήρια και οι διοικητικές διαφορές από την άρση και ανάκληση αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, που από πολλά ήδη έτη αντιμετωπίζονται επιτυχώς από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου αυτής, αντιμετωπίζεται ένα πρόβλημα καθ' ύλην αρμοδιότητας διοικητικών δικαστηρίων που προκαλεί σύγχυση στους ενδιαφερόμενους χωρίς να συντρέχει σχετικός δικαιολογητικός λόγος. Πράγματι, οι μεν διαφορές από την αυτοδίκαιη άρση απαλλοτριώσεων λόγω μη καταβολής της αποζημίωσης εντός των συνταγματικών και νομίμων προθεσμιών υπήχθησαν, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 83/1997 αποφάσεως του Α.Ε.Δ., στη δικαιοδοσία του Διοικητικού Εφετείου και εν συνεχεία, με την κύρωση του Κ.Α.Α.Α., στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ενώ οι διαφορές από την άρση ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων λόγω παρόδου ευλόγου χρόνου, που

είχαν παραμείνει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, υπήχθησαν με το ν. 2721/1999 στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση και οι τελευταίες αυτές διαφορές υπάγονται πλέον στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου, με τον τρόπο δε αυτόν επέρχεται η ενοποίηση της σχετικής αρμοδιότητας του παραπάνω δικαστηρίου και εκλείπει ο κίνδυνος συγχύσεως των διαδικών.

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 αυτής, καταργείται μέρος των τελών χαρτοσήμου, όπως προβλέπει και ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2002.

Η κατάργηση αυτή αποτελεί συνέχεια της κατάργησης του μεγαλύτερου μέρους των παγίων τελών χαρτοσήμου που έγινε με το άρθρο 25 του ν. 2873/2000 και εντάσσεται στη γενικότερη απλοποίηση της φορολογίας με την κατάργηση φόρων, που δεν συμβαδίζουν με τις ανάγκες ενός σύγχρονου και ανεπτυγμένου κράτους.

Ειδικότερα η κατάργηση των τελών χαρτοσήμου για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, υπαγορεύτηκε λόγω των μειονεκτημάτων που εμφανίζουν τα τέλη αυτά είτε εξαιτίας της επιβάρυνσης που δημιουργείται για τους εργαζομένους και τις επιχειρήσεις είτε εξαιτίας του σημαντικού κόστους που απαιτείται για την είσπραξή τους ή τη συμμόρφωση των φορολογουμένων.

Επίσης καταργείται η αξία της υπεύθυνης δήλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, επιβάρυνση που δεν μπορεί να κριθεί δικαιολογημένη με τις σημερινές συνθήκες, εν όψει και του γεγονότος ότι έχουν καταργηθεί τα πάγια τέλη χαρτοσήμου των βεβαιώσεων και πιστοποιητικών, την υποβολή των οποίων αντικαθιστά στην ουσία η δήλωση αυτή.

Τέλος, λόγω και της κατάργησης του τέλους χαρτοσήμου των ανωτέρω περιπτώσεων, καταργείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 2873/2000, που αφορά σε αμέληση τέλους χαρτοσήμου.

3. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 2 αυτής, μειώνεται κατά 50%, από 1.1.2002, ο συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που επιβάλλεται στο πετρέλαιο εξωτερικής καύσης (μαζούτ) και καθορίζεται σε 19 ΕΥΡΩ ανά μετρικό τόνο. Η ρύθμιση αυτή, δεδομένου ότι το καύσιμο αυτό χρησιμοποιείται κυρίως από τη βιομηχανία αλλά και στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, αποσκοπεί στην ενίσχυση των ανιπληθωριστικών τάσεων και στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της εθνικής οικονομίας, καθώς και στην αύξηση της απασχόλησης.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1α του άρθρου 102 του ν.δ. 118/1973 ορίζεται ότι το Δημόσιο εκπίπτει του δικαιώματος για την κοινοποίηση πράξης επιβολής φόρου και προστίμου, προκειμένου για ανακριβή δήλωση μετά την πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση.

Επίσης με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του α.ν. 1421/1950 προβλέπεται ότι το δικαίωμα του Δημοσίου προς επιβολή του φόρου μεταβίβασης παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση.

Δεδομένου ότι με τη μετάβαση της χώρας μας στο οριστικό καθεστώς του ΕΥΡΩ, από 1.1.2002, και την ανάγκη προσαρμογής των υποσυστημάτων του TAXIS δημιουργείται πρόσθετη απασχόληση των υπαλλήλων, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής ο έλεγχος και η οριστική

περαίωση των υποθέσεων φορολογίας κεφαλαίου, με κίνδυνο την παραγραφή τους, παρίσταται η ανάγκη παράτασης των ανωτέρω προθεσμιών. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 6 της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, αποτρέπεται η παραγραφή εσόδων του Δημοσίου της οποίας όμως το ποσό δεν μπορεί να καθοριστεί επακριβώς.

5. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 2 αυτής, επιβάλλεται αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) στους τόκους που προκύπτουν κατά την εξωχρηματιστηριακή πώληση εντόκων γραμματίων ή ομολόγων του Δημοσίου με ειδική συμφωνία επαναγοράς ή επαναπώλησης (repos ή reverse repos, αντίστοιχα).

Η ρύθμιση αυτή γίνεται για λόγους διεύρυνσης της φορολογικής βάσης, κοινωνικής πολιτικής και ανάπτυξης της Κεφαλαιαγοράς. Επίσης, καταλαμβάνει όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, δικαιούχους των εν λόγω εισοδημάτων, ανεξάρτητα αν είναι κάτοικοι Ελλάδας ή όχι και αφορά τους τόκους που αποκτούν οι δικαιούχοι αυτοί από την 1η Ιανουαρίου 2002 και μετά, ανεξάρτητα αν η σχετική συμφωνία επαναγοράς ή επαναπώλησης είχε συναφθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Κ. Σκανδαλίδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Φ. Πετσάλνικος

Β. Παπανδρέου

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 1 παράγραφος 1 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Νέα διάταξη.

Άρθρο 1 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Νέα διάταξη.

Άρθρο 1 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Περίπτωση στ' παραγράφου 1 άρθρου 1 ν. 702/1977

«στ) την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρούμενων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών,»

Άρθρο 2 παράγραφος 1 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

α) π.δ. 28.7.1931, όπως ισχύει.

Άρθρο 15

18. Α) Εις το τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%), ανεξαρτήτως ποσού, υπόκεινται:

α) Αι εξοφλήσεις μισθών και άλλων αποδοχών των υπαλλήλων των Δήμων, των Κοινοτήτων, των Εκκλησιαστικών ή άλλων Ιδρυμάτων, των Νομικών Προσώπων εν γένει και των ιδιωτικών υπαλλήλων εν γένει, ως και αι εξοφλήσεις συντάξεων, μερισμάτων και άλλων ασφαλιστικών παροχών ή βοηθημάτων, καταβαλλομένων προς τα αυτά πρόσωπα υπό των οικείων Ταμείων ή Οργανισμών Συντάξεων, Προνοίας ή Ασφαλίσεως.

β) Αι εξοφλήσεις μισθών, ημερομισθίων και άλλων αποδοχών των τεχνιτών, εργατών και υπηρετών, έστω και αν εργοδότης αυτών είναι το Δημόσιον ή Δήμοι ή Κοινότητες ή άλλα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ως και αι εξοφλήσεις συντάξεων, μερισμάτων και άλλων ασφαλιστικών παροχών ή βοηθημάτων, χορηγουμένων εις τα πρόσωπα ταύτα υπό των οικείων Ταμείων ή Οργανισμών Συντάξεων, Προνοίας ή Ασφαλίσεως.

γ) Αι εξοφλήσεις συντάξεων, μερισμάτων και άλλων ασφαλιστικών παροχών ή βοηθημάτων καταβαλλομένων προς ησφαλισμένους (πλην των δημοσίων υπαλλήλων) υπό των οικείων Ταμείων ή Οργανισμών Συντάξεων, Προνοίας ή Ασφαλίσεως.

δ) Η κατά τον Νόμον 2112/1920 «περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» αποζημίωσις δι'άτακτον απόλυσιν ιδιωτικού υπαλλήλου, τεχνίτου, εργάτου και υπηρέτου, ως και η κατά τον Νόμον 551/1915 «περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχημάτων εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων» αποζημίωσις εξ εργατικού ατυχήματος.

Αι διατάξεις των ανωτέρω εδαφίων εφαρμόζονται και επί των υπαλλήλων και των εργατοτεχνιτών, των συνδεομένων μετά του Δημοσίου δια συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Β) Απαλλάσσονται του τέλους της παρούσης παραγράφου και παντός ετέρου τέλους χαρτοσήμου:

α) Αι συντάξεις, τα μερίσματα ή οιονδήποτε έτερον ποσόν καταβαλλόμενον προς αναπήρους πολέμου ή θύματα πολέμου είτε παρά του Δημοσίου Ταμείου, είτε παρ' οιοιδήποτε Ταμείου ή Οργανισμού Συντάξεως, Προνοίας ή Ασφαλίσεως.

β) Αι συντάξεις αι καταβαλλόμεναι υπό του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου και αι παροχαί εν γένει αι καταβαλλόμεναι υπό του Οίκου του Ναύτου εις ασθενείς και απόρους εργάτας θαλάσσης ή τας οικογενείας αυτών.

Γ) Επί εξοφλήσεων μισθών, ημερομισθίων και άλλων αποδοχών των τεχνικών, εργατών και υπηρετών, ενεργουμένων υπό των οικείων Σωματείων προς διανομήν εις τα μέλη αυτών, οφείλεται το τέλος του εδαφίου Α' της παρούσης παραγράφου και επικολλάται επί των εις τον εργοδότην χορηγουμένων αποδείξεων ή επί των άλλων παρ'αυτώ εγγράφων, των εμφανιόντων την εξόφλησιν. Αι επακολουθήσασαι διανομαί των εξοφληθέντων ποσών εις τα μέλη των Σωματείων εις ουδέν τέλος υπόκειται.

Άρθρο 15α

1. Σε συναλλαγματικές και γραμμάτια σε διαταγή, που εκδίδονται στην Ελλάδα, επιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου, το οποίο ορίζεται ως ακολούθως:

Για ονομαστική αξία μέχρι 300 ευρώ	1,5 ευρώ
» » » άνω των 300 και μέχρι 600 ευρώ	3 ευρώ
» » » άνω των 600 και μέχρι 1.200 ευρώ	6 ευρώ
» » » άνω των 1.200 και μέχρι 1.800 ευρώ	9 ευρώ
» » » άνω των 1.800 και μέχρι 2.400 ευρώ	12 ευρώ
» » » άνω των 2.400 και μέχρι 3.000 ευρώ	15 ευρώ
» » » άνω των 3.000 και μέχρι 4.200 ευρώ	21 ευρώ
» » » άνω των 4.200 και μέχρι 5.400 ευρώ	27 ευρώ
» » » άνω των 5.400 και μέχρι 6.600 ευρώ	33 ευρώ
» » » άνω των 6.600 και μέχρι 7.800 ευρώ	39 ευρώ
» » » άνω των 7.800 και μέχρι 9.000 ευρώ	45 ευρώ

Για συναλλαγματικές και γραμμάτια σε διαταγή ονομαστικής αξίας μεγαλύτερης των 9.000 ευρώ, το τέλος ορίζεται σε πέντε τοις χιλίοις (5%), για την πέραν των 9.000 ευρώ ονομαστική αξία αυτών.

Η οπισθογράφηση, η τριτεγγύηση και η εξόφληση συναλλαγματικής ή γραμματίου σε διαταγή συντάσσεται ατελώς.

2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο τέλος χαρτοσήμου, για συναλλαγματικές και γραμμάτια σε διαταγή αξίας μέχρι 9.000 ευρώ, εισπράττεται υποχρεωτικά με χρήση ειδικών εντύπων ενσήμων, για συναλλαγματικές, δε, και γραμμάτια σε διαταγή αξίας ανώτερης, με χρήση ειδικού εντύπου ενσήμου της συναλλαγματικής ή του γραμματίου σε διαταγή αξίας 9.000 ευρώ και με αποδεικτικό πληρωμής της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας.

3. Συναλλαγματικά και γραμμάτια εις διαταγήν, εκδιδόμενα εις πολλαπλά πρωτότυπα, υπόκεινται, έκαστον τούτων, εις το κατά το παρόν άρθρον τέλος, εκτός εάν κατά την έκδοσιν και προ πάσης χρήσεως αυτών, προσήχθησαν άπαντα τα πρωτότυπα εις τον Οικονομικόν Έφορον προς θεώρησιν, οπότε υποβληθέντος του ενός των πρωτοτύπων εις το προσήκον τέλος, τα λοιπά, συντασσόμενα επί κοινού χάρτου, υποβάλλονται εις πάγιον τέλος (50) δραχμών.

4. Επί των εν τη αλλοδαπή εκδιδομένων και εν Ελλάδι εισαγομένων συναλλαγματικών ή γραμματίων, εις τέλος χαρτοσήμου πέντε επί τοις χιλίοις (5%) υπόκεινται: α) Η αποδοχή, εάν γίνονται αποδεκτά εν Ελλάδι, β) η οπισθογράφησης ή τριτεγγύησις, εάν οπισθογραφώνται ή τριτεγγυώνται εν Ελλάδι, γ) η εξόφλησις, εάν ούτε αποδοχή ούτε οπισθογράφησης, ούτε τριτεγγύησις έλαβεν χώραν εν Ελλάδι.

Εάν ουδέν των άνω γεγονότων έλαβεν χώραν εν Ελλάδι, αλλά τα εν λόγω έγγραφα προσάγονται προς διαμαρτύρησιν, ταύτα, προ της διαμαρτυρήσεώς των, υπόκεινται εις το τέλος της παρούσης παραγράφου.

5. Οι τόκοι, οι απορρέοντες εκ συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγήν, υπόκεινται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου πέντε επί τοις χιλίοις (5%).

Άρθρο 15ε

3. Εις τέλος 2% υπόκειται η απόδειξις εξοφλήσεως αμοιβής του δικηγόρου, συμβολαιογράφου, αρχιτέκτονος και παντός άλλου ασκούντος ελευθέριον επάγγελμα δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας προς τα εν παραγράφω 1 του άρθρου 15δ του παρόντος αναφερόμενα πρόσωπα ή και προς ιδιώτας. Το αυτό τέλος οφείλεται και επί παροχής των εν λόγω υπηρεσιών επί παγία ή άλλως καθοριζομένη αμοιβή ή αντιμισθία προς τα αυτά ως άνω πρόσωπα.

6. Εις τέλος 3% υπόκειται η υπό των προσώπων των αναφερομένων εις την παράγραφον 1 του άρθρου 15δ του παρόντος εξόφλησις κατά τινα των εν τη πρώτη περιόδω του εδαφίου α' της παραγράφου 4 του άρθρου 32 του παρόντος αναφερομένων τρόπων ή και άλλως πληρωθειών, μεσιτειών, αμοιβών ή άλλων παροχών (πλην των υπό ασφαλιστικών εν γένει και συνταξιοδοτικών Ταμείων ή Οργανισμών καταβαλλομένων παροχών), προς τραπεζας, εμπορικούς αντιπροσώπους, παραγγελιοδόχους, ανταποκριτάς, μεσίτας, πράκτορας οιοιςδήποτε, ως και προς οιοιςδήποτε άλλους επιτηδευματίας ή και προς ιδιώτας.

7. Αι υπό του Δημοσίου, Δήμων ή Κοινοτήτων, άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, κοινωφελών, εθνοφελών, νοσηλευτικών, θρησκευτικών, φιλανθρωπικών, εκπαιδευτικών κ.λπ. ιδρυμάτων ή σωματείων ή επιτροπών, ανωνύμων εταιρειών, συνεταιρισμών, σωματείων, συλλόγων κ.λπ. καταβαλλόμεναι αμοιβαι προς οιονδήποτε δια υπερωριακήν εργασίαν, συμμετοχήν εις συμβούλια, επιτροπάς, διοικήσεις ή διευθύνσεις εταιρειών κ.λπ., έστω και αν παρέχονται υπό μορφήν ποσοστών ή εξόδων κινήσεως, υπόκεινται εις τέλος 1%, εάν εξ άλλης τινός ειδικής διατάξεως δεν προβλέπεται ελαφρότερον τέλος ή ατέλεια.

Το εν λόγω τέλος καταβάλλεται κατά την εξόφλησιν ή πίστωσιν των αμοιβών τούτων, συμφώνως προς το άρθρον 3 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 19

Βεβαιώσεις περί υποβολής δήλωσης έναρξης ή μεταβολής εργασιών

Οι βεβαιώσεις που χορηγούνται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) για την υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών από πρόσωπα που ασκούν οικονομική δραστηριότητα κατά τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ν. 2859/2000 ανεξάρτητα από την υπαγωγή ή μη της δραστηριότητας αυτής σε φόρο προστιθέμενης αξίας και για την υποβολή δήλωσης μεταβολής εργασιών για την ίδρυση υποκαταστήματος ή την είσοδο νέου μέλους σε υφιστάμενο νομικό πρόσωπο, με οποιαδήποτε αιτία, υπόκεινται σε τέλος χαρτοσήμου, το οποίο δεν προσαυξάνεται με εισφορά Ο.Γ.Α., σύμφωνα με τις κατωτέρω διακρίσεις:

Α. Φυσικά πρόσωπα.

α) Δραχμές πέντε χιλιάδες (5.000) εφόσον ασκούν δραστηριότητα σε χωριά ή κωμοπόλεις μέχρι 2.000 κατοίκους, εκτός από τις τουριστικές περιοχές.

β) Δραχμές επτά χιλιάδες πεντακόσιες (7.500) εφόσον

ασκούν δραστηριότητα σε κωμοπόλεις και πόλεις άνω των 2.000 και μέχρι 10.000 κατοίκους, καθώς και σε χωριά ή κωμοπόλεις μέχρι 2.000 κατοίκους που βρίσκονται σε τουριστικές περιοχές.

γ) Δραχμές δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) εφόσον ασκούν δραστηριότητα σε πόλεις άνω των 10.000 και μέχρι 50.000 κατοίκους.

δ) Δραχμές τριάντα χιλιάδες (30.000) εφόσον ασκούν δραστηριότητα σε πόλεις άνω των 50.000 κατοίκων.

Β. Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες, δραχμές δεκαπέντε χιλιάδες (15.000). Για κάθε μέλος των προσώπων αυτών επιβάλλεται επιπλέον, με βάση τον τόπο που οι εταιρείες αυτές ασκούν δραστηριότητα:

α) Προκειμένου περί ομόρρυθμων μελών το τέλος που ορίζεται στην κατηγορία Α, κατά τις διακρίσεις αυτής.

β) Προκειμένου περί ετερόρρυθμων μελών το τέλος, που ορίζεται στην κατηγορία Α, κατά τις διακρίσεις αυτής, προσαυξημένο κατά 50%.

Γ. Εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, δραχμές εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000). Για κάθε μέλος των εταιρειών αυτών επιβάλλεται επιπλέον το τέλος που ορίζεται στην κατηγορία Α, κατά τις διακρίσεις αυτής και με βάση τον τόπο άσκησης δραστηριότητας από τις εταιρείες αυτές, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

Δ. Το πάγιο τέλος που ορίζεται ανωτέρω για τα μέλη των ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων και περιορισμένης ευθύνης εταιρειών επιβάλλεται και στη βεβαίωση που εκδίδεται συνεπεία υποβολής από τις εταιρείες αυτές δηλώσεων μεταβολής εργασιών για την είσοδο κάθε νέου μέλους σε αυτές με οποιαδήποτε αιτία.

Ε. Κοινοπραξίες επιτηδευματιών, δραχμές εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000).

Για κάθε μέλος, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, των κοινοπραξιών της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του π.δ. 186/1992 επιβάλλεται επιπλέον το τέλος που ορίζεται στην κατηγορία Α, κατά τις διακρίσεις αυτής και με βάση τον τόπο άσκησης της δραστηριότητας της κοινοπραξίας.

ΣΤ. Ανώνυμες εταιρείες, δραχμές διακόσιες είκοσι πέντε χιλιάδες (225.000).

Ζ. Λοιπά πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητα, δραχμές δεκαπέντε χιλιάδες (15.000). Το ίδιο τέλος επιβάλλεται και στις βεβαιώσεις έναρξης επιτηδεύματος που χορηγούνται στον ιδρυτή νομικού προσώπου ή οποιασδήποτε άλλης επιχείρησης.

Στα πρόσωπα της περίπτωσης αυτής περιλαμβάνονται και οι Ιδιότυπες Μεταφορικές Εταιρείες (Ι.Μ.Ε.) του ν.383/1976 (ΦΕΚ 182 Α') καθώς και οι ναυτικές εταιρείες του ν.959/1979 (ΦΕΚ 192 Α').

Η. Το τέλος που ορίζεται στις ανωτέρω περιπτώσεις, με εξαίρεση το τέλος για τα μέλη των ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων και περιορισμένης ευθύνης εταιρειών, επιβάλλεται και στις βεβαιώσεις που εκδίδονται συνεπεία υποβολής δηλώσεως μεταβολής εργασιών στην περίπτωση ίδρυσης υποκαταστήματος.

Θ. Το τέλος που προβλέπεται για κάθε υποκατάστημα, επιβάλλεται και στην περίπτωση που το υποκατάστημα ιδρύεται συγχρόνως με την υποβολή εκ μέρους των υπόχρεων της δήλωσης έναρξης εργασιών.

Οι βεβαιώσεις που εκδίδονται για την υποβολή δήλωσης μεταβολής εργασιών που αφορούν περιπτώσεις ίδρυσης υποκαταστημάτων στους χώρους που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του π.δ. 186/1992, όπως εκάστοτε ισχύει, απαλλάσσονται από τέλη χαρτοσήμου.

Ι. Σε περίπτωση που επιχείρηση μεταφέρει την έδρα της ή την επαγγελματική της εγκατάσταση σε τόπο που προβλέπεται μεγαλύτερο πάγιο τέλος, καταβάλλεται η διαφορά του πάγιου τέλους κατά την έκδοση της σχετικής βεβαίωσης περί υποβολής δήλωσης μεταβολής εργασιών.

ΙΑ. Οι βεβαιώσεις, που εκδίδονται συνεπεία υποβολής δήλωσης έναρξης εργασιών από επιχειρήσεις που προήλθαν από μετατροπή ή συγχώνευση κατά τις διατάξεις του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217 Α') ή του ν.2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α'), δεν υπόκεινται στο τέλος χαρτοσήμου του παρόντος άρθρου.

ΙΒ. Απαλλαγές από τέλη χαρτοσήμου, που προβλέπονται με τις ισχύουσες διατάξεις υπέρ ορισμένων προσώπων, δεν καταλαμβάνουν τα τέλη χαρτοσήμου των βεβαιώσεων που επιβάλλονται με το παρόν άρθρο.

ΙΓ. Το τέλος που επιβάλλεται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού εισπράττεται με αποδεικτικό πληρωμής της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), που εκδίδει την κατά τα ανωτέρω βεβαίωση.

β) Ν.Δ. 251/1973, άρθρον 2

Συναλλαγματικά και γραμμάτια εις διαταγήν μη εξ υπαρχής νομίμως σεσημασμένα θεωρούνται άκυρα ως τοιαύτα, μη δυναμένης να εγερθή αγωγή εκ συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν καθ'οιονδήποτε εκ τούτων ευθυνομένου.

γ) Ν. 2873/2000

Άρθρο 31

Παρ. 1

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο των εντύπων ενσήμων, συναλλαγματικών και γραμματίων σε διαταγή καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 2 παράγραφος 2 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

α) Ν. 1599/1986

Άρθρο 8

Υπεύθυνη δήλωση

1. Γεγονότα ή στοιχεία που δεν αποδεικνύονται με το

δελτίο ταυτότητας ή τα αντίστοιχα έγγραφα του άρθρου 6, μπορεί ν'αποδεικνύονται ενώπιον κάθε αρχής ή υπηρεσίας του δημόσιου τομέα με υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου που συντάσσεται σε ειδικό σφραγιστό χαρτί αξίας 100 δραχμών.

2. Ο τύπος και το περιεχόμενο της υπεύθυνης δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών.

β) π.δ. 129/1992

Άρθρο 1

Τα κατωτέρω θέματα για τη ρύθμιση των οποίων απαιτείται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, κοινή υπουργική απόφαση περισσοτέρων του ενός υπουργών, ρυθμίζονται εφεξής ως ακολούθως:

1. Χωρίς τη σύμπραξη του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης:

ε) Ο καθορισμός του τύπου και του περιεχομένου της υπεύθυνης δήλωσης της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν.1599/1986, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για τα οποία απαιτείται κοινή απόφαση των υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών (άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 1599/1986, ΦΕΚ 75 Α').

γ) Ν. 2873/2000

Άρθρο 31

3. Η αξία του ειδικού σφραγιστού χάρτη, στον οποίο συντάσσεται η υπεύθυνη δήλωση που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') καθορίζεται σε ΕΥΡΩ και στρογγυλοποιούμενη διαμορφώνεται σε ένα (1) ΕΥΡΩ.

Άρθρο 2 παράγραφος 3 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Νέα διάταξη.

Άρθρο 2 παράγραφος 4 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Ν. 2873/2000

Άρθρο 31

Παρ. 2 Σε όσες περιπτώσεις το αναλογικό τέλος χαρτοσήμου είναι ή περιλαμβάνει κλάσμα ΕΥΡΩ το κλάσμα αυτό αμελείται.

Άρθρο 2 παράγραφος 5 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Περίπτωση θ) της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001

«θ) Πετρέλαιο	27.10.00.74
εξωτερικής	έως
καύσης (FUEL OIL-Μαζούτ)	και 27.10.00.78 38
	ΕΥΡΩ μετρ. τόνος »

Άρθρο 2 παράγραφος 6 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Νέα διάταξη.

Άρθρο 2 παράγραφος 7 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Νέα διάταξη.

Άρθρο 2 παράγραφος 8 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 2238/1994

«Ο φόρος υπολογίζεται, με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), στο ποσό των τόκων που προκύπτουν και παρακρατείται από τον οφειλέτη των τόκων κατά το χρόνο που γίνεται ο εκτοκισμός της κατάθεσης ή από εκείνον που καταβάλλει τους τόκους, κατά την εξαργύρωση των τοκομεριδίων.»

Άρθρο 3 κυρούμενης πράξης νομοθετικού περιεχομένου

Διατάξεις ισχύος.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της από 21 Δεκεμβρίου 2001 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις»

Άρθρο μόνο

Κυρώνεται η από 21 Δεκεμβρίου 2001 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις» (ΦΕΚ 288 Α'), της οποίας το περιεχόμενο έχει ως εξής:

«ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη του άρθρου 44 παρ.1 Συντ.

2. Το γεγονός ότι η νέα διάταξη του άρθρου 17 παρ. 4 Συντ. παρέχει τη δυνατότητα εγκαθίδρυσης ενιαίας δικαιοδοσίας στις υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων. Σε περίπτωση όμως που δεν ορισθεί διαφορετικά, σύμφωνα με τους χρονικούς περιορισμούς που προβλέπονται στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 117 παρ.7 Συντ., ο προσδιορισμός της αποζημίωσης θα ανήκει ως διοικητική διαφορά ουσίας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, ενώ για τα λοιπά ζητήματα, όπως η αναγνώριση των δικαιούχων, θα αποφασίζουν τα πολιτικά δικαστήρια.

3. Την ανάγκη για λόγους ασφαλείας δικαίου αφενός να διατηρηθεί η ενιαία δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων σε όλα τα σχετικά ζητήματα και αφετέρου να ενοποιηθεί η δικαιοδοσία των Διοικητικών Πρωτοδικείων στα ζητήματα που αφορούν την ανάκληση μη συντελεσμένων απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρούμενων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών.

4. Το γεγονός ότι με την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και την κυκλοφορία από την 1η Ιανουαρίου 2002, ως ενιαίου νομίσματος, του ΕΥΡΩ, επιβάλλεται η ολοκλήρωση της κατάργησης τελών χαρτοσήμου και η λήψη μέτρων αφενός για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και την προσαρμογή της στις νέες συνθήκες, αφετέρου δε για την διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς.

5. Την ανάγκη να ολοκληρωθεί η προσαρμογή της φορολογικής και της τελωνειακής νομοθεσίας πριν από τη λήξη του τρέχοντος έτους, προκειμένου να εκτελεσθεί απρόσκοπτα ο κρατικός προϋπολογισμός του έτους 2002.

6. Το απρόβλεπτο γεγονός ότι η προώθηση των σχετικών ρυθμίσεων ως τροπολογιών σε συζητούμενο νομοσχέδιο δεν κατέστη δυνατή.

7. Το γεγονός ότι με την ολοκλήρωση της συζήτησης του κρατικού προϋπολογισμού για το έτος 2002, η Βουλή θα διακόψει τις εργασίες της.

8. Την επείγουσα και επιτακτική ανάγκη οι νέες διατάξεις να τεθούν σε ισχύ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων

1. Ο προσδιορισμός της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτίρωση ακινήτου υπάγεται λόγω της συναφείας του με τη διαδικασία της αναγνώρισης δικαιούχων στη δικαιοδοσία των πολιτικών Δικαστηρίων, σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α'), όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

2. Αρμόδιο να αποφαινεται ανεκκλήτως και με την ίδια διαδικασία για διαφορές από ατομικές πράξεις διοικητικών αρχών, οι οποίες αφορούν την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρούμενων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών, είναι το δικαστήριο του άρθρου 11 παράγραφος 4 του Κ.Α.Α.Α.. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2944/2001 (ΦΕΚ 222 Α'), καταργείται.

Άρθρο 2

Φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις

1. Καταργούνται τα τέλη χαρτοσήμου που επιβάλλονται στις κατωτέρω περιπτώσεις:

α) στις εξοφλήσεις κάθε είδους αποδοχών από μίσθωση εργασίας για απασχόληση με οποιαδήποτε μορφή και οπωσδήποτε αμειβόμενη, περιλαμβανομένων και των εκτός έδρας αποζημιώσεων ή εξόδων κίνησης,

β) στις εξοφλήσεις κάθε είδους αμοιβών για απασχόληση με οποιαδήποτε νομική σχέση που δημιουργεί δεσμούς εξάρτησης ως προς τους όρους απασχόλησης ή την αμοιβή και συνεπάγεται την ευθύνη του εργοδότη, περιλαμβανομένων και των εκτός έδρας αποζημιώσεων ή εξόδων κίνησης,

γ) στις εξοφλήσεις κάθε είδους συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών ή βοηθημάτων που καταβάλλονται στους δικαιούχους από τον οικείο φορέα ή ασφαλιστικό οργανισμό,

δ) στις εξοφλήσεις αποζημιώσεων από εργατικό ατύχημα ή λόγω λύσης της σχέσης εργασίας,

ε) στις συναλλαγματικές και στα γραμμάτια σε διαταγή και στους τόκους που απορρέουν από αυτές,

στ) στις βεβαιώσεις που χορηγούνται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) για την υποβολή έναρξης εργασιών ή μεταβολής εργασιών.

2. Καταργείται η αξία της υπεύθυνης δήλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α'). Η δήλωση αυτή συντάσσεται σε απλό χαρτί στο οποίο αναγράφονται τα στοιχεία που προβλέπονται από την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών 1068985/900/Τ.&Ε.Φ./12.7.2001 (ΦΕΚ 950 Β'). Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να ορίζεται διαφορετικός τύπος και περιεχόμενο της υπεύθυνης δήλωσης.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζεται ο τρόπος επιστροφής των ποσών των τελών χαρτοσήμου και της επ' αυτών εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. των ενσήμων εντύπων συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγή και της αξίας των υπεύθυνων δηλώσεων, σε όσους κατέχουν τα ένσημα αυτά κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου.

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 31 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α') καταργείται.

5. Στην περίπτωση θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» ο συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης ορίζεται σε 19 ΕΥΡΩ ο μετρικός τόνος.

6. Ο χρόνος παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου, ο οποίος συμπληρώνεται την 31 Δεκεμβρίου 2001 παρατείνεται μέχρι την 30ή Ιουνίου 2002, για υποθέσεις φόρου μεταβίβασης με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεάς, γονικής παροχής ή προίκας, για τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του α.ν. 1521/1950 (ΦΕΚ 245 Α') και της παραγράφου 1α του άρθρου 102 του ν.δ. 118/1973 (ΦΕΚ 202 Α').

7. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), προστίθενται δύο νέα εδάφια που έχουν ως εξής:

«Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου θεωρούνται τόκοι καταθέσεων και τα εισοδήματα που προκύπτουν από πράξεις, όπως αυτές ορίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 15 του ν. 3632/1928 (ΦΕΚ 137Α'), που προστέθηκαν με το

άρθρο 74 του ν. 1969/1991 (ΦΕΚ 167Α΄) και όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με την παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 2651/1998 (ΦΕΚ 248 Α΄), τα οποία λαμβάνουν οι δικαιούχοι φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.»

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο φόρος υπολογίζεται στο ποσό των τόκων που προκύπτουν με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), με εξαίρεση το φόρο των εισοδημάτων του προτελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, που υπολογίζεται με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%). Ο φόρος αυτός παρακρατείται από τον οφειλέτη των τόκων κατά το χρόνο που γίνεται ο εκτοκισμός της κατάθεσης ή από εκείνον που καταβάλλει τους τόκους, κατά την εξαργύρωση των τοκομεριδίων.»

Άρθρο 3
Τελικές διατάξεις

1. Η ισχύς του άρθρου 1 και των παραγράφων 1, 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 2 αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2002.

2. Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 2 εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται μετά την 1η Ιανουαρίου 2002.

Η παρούσα Πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 21 Δεκεμβρίου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΣΗΜΙΤΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Νικόλαος Χριστοδουλάκης
Γεώργιος Παπανδρέου
Γιάννος Παπαντωνίου
Κων/νος Σκανδαλίδης
Απ. - Αθ. Τσοχατζόπουλος
Βάσω Παπανδρέου
Πέτρος Ευθυμίου
Δημήτριος Ρέππας
Αλέξανδρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Δρυς
Φίλιππος Πετσάλνικος
Ευάγγελος Βενιζέλος
Χρήστος Βερελής
Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης
Γεώργιος Ανωμερίτης
Χρήστος Πρωτόπαπας
Γεώργιος Πασχαλίδης
Νικόλαος Σηφουνάκης
Στέφανος Μανίκας
Αναστάσιος Γιαννίτσης»

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Φ. Πετσάλνικος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Κ. Σκανδαλίδης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Β. Παπανδρέου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της από 21 Δεκεμβρίου 2001 πράξης νομοθετικού περιεχομένου «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις»

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλείται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ετήσια απώλεια εσόδων ποσού 148,5 δις δρχ. ή 435.803.375 ευρώ από το έτος 2002 και αναλύεται ως εξής:

- 133,5 δις δρχ. ή 391.782.832 ευρώ από την κατάργηση σε ορισμένες περιπτώσεις της επιβολής τελών χαρτοσήμου καθώς και της αξίας της υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986. (άρθρο 2 παρ. α΄, β΄)

- 15 δις δρχ. ή 44.020.543 ευρώ από τη μείωση του συντελεστή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που επιβάλλεται στο πετρέλαιο εξωτερικής καύσης.

(άρθρο 2 παρ. δ΄)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρωθεί από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων από άλλες πηγές του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Β. Παπανδρέου

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Κ. Σκανδαλίδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Φ. Πετσάλνικος

Αριθμ. 6/1/2002

ΕΚΘΕΣΗ
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 21 Δεκεμβρίου 2001 πράξης νομοθετικού περιεχομένου «Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε υποθέσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, φορολογικές και τελωνειακές ρυθμίσεις»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω νομοσχεδίου κυρώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 1 του Συντάγματος, η από 21 Δεκεμβρίου 2001 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία έχει ισχύ νόμου από την προαναφερόμενη ημερομηνία, κατά την οποία δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Με την ανωτέρω Πράξη προβλέπονται τα εξής:

1. Αρμόδια για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης για αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτου, μετά την ισχύ του νέου Συντάγματος, είναι τα πολιτικά δικαστήρια, ενώ για τις διαφορές για την άρση ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων, λόγω μη καταβολής αποζημίωσης, αρμόδιο ορίζεται το Διοικητικό Πρωτοδικείο. (άρθρο 1)

2α. Καταργούνται από 1.1.2002 τα τέλη χαρτοσήμου που επιβάλλονται σε ορισμένες περιπτώσεις όπως:

- στις εξοφλήσεις κάθε είδους αποδοχών από μίσθωση εργασίας για απασχόληση με οποιαδήποτε μορφή και οπωσδήποτε αμειβόμενη, περιλαμβανομένων και των εκτός έδρας αποζημιώσεων ή εξόδων κίνησης,

- στις εξοφλήσεις κάθε είδους αμοιβών για απασχόληση με οποιαδήποτε νομική σχέση που δημιουργεί δεσμούς εξάρτησης ως προς τους όρους απασχόλησης ή την αμοιβή και συνεπάγεται την ευθύνη του εργοδότη, περιλαμβανομένων και των εκτός έδρας αποζημιώσεων ή εξόδων κίνησης,

- στις εξοφλήσεις κάθε είδους συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών ή βοηθημάτων που καταβάλλονται στους δικαιούχους από τον οικείο φορέα ή ασφαλιστικό οργανισμό κ.λπ..

β. Καταργείται από 1.1.2002 η αξία της υπεύθυνης δήλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986. Η δήλωση αυτή συντάσσεται σε απλό χαρτί στο οποίο αναγράφονται τα στοιχεία που προβλέπονται από σχετική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

γ. Προβλέπεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών η δυνατότητα επιστροφής των ποσών και τελών χαρτοσήμου και της επ' αυτών εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. των ενσήμων εντύπων συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγή και της αξίας των υπευθύνων δηλώσεων, σ' όσους κατέχουν τα ένσημα αυτά κατά την 1.1.2002.

δ. Μειώνεται από 1.1.2002 ο συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης Πετρελαίου Εξωτερικής Καύσης (FUEL OIL Μαζούτ) από 38 ευρώ ανά μετρικό τόνο σε 19 ευρώ ανά μετρικό τόνο.

ε. Παρατείνεται μέχρι 30 Ιουνίου 2002 ο χρόνος παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για υποθέσεις φόρου μεταβίβασης με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεάς, γονικής παροχής ή προίκας που συμπληρώνεται την 31.12.2001.

στ. Επιβάλλεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, τον τόπο κατοικίας ή έδρας τους αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή 7% στους τόκους που αποκτούν μετά την 1.1.2002 και προκύπτουν κατά την εξωχρηματιστηριακή πώληση εντόκων γραμματίων ή ομολόγων του Δημοσίου εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών τόσο τοις μετρητοίς όσο και με ειδικές συμφωνίες επαναγοράς (repas) ή επαναπώλησης (reserve repas). (άρθρα 2-3)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα εξής οικονομικά αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

Α. Ετήσια απώλεια εσόδων ποσού 148,5 δις δρχ. ή 435.803.375 ευρώ, η οποία αναλύεται ως εξής:

- 133,5 δις δρχ. ή 391.782.832 ευρώ από την κατάργηση σε ορισμένες περιπτώσεις της επιβολής τελών χαρτοσήμου καθώς και της αξίας της υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986. (άρθρο 2 παρ. α', β')

- 15 δις δρχ. ή 44.020.543 ευρώ από τη μείωση του συντελεστή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που επιβάλλεται στο πετρέλαιο εξωτερικής καύσης.

(άρθρο 2 παρ. δ')

Β. Ετήσια αύξηση εσόδων ποσού δρχ. 35 δις δρχ. ή 102.714.600 ευρώ από την επιβολή αυτοτελούς φορολόγησης των τόκων που προκύπτουν κατά την εξωχρηματιστηριακή πώληση εντόκων γραμματίων ή ομολόγων του Δημοσίου. (άρθρο 2 παρ. στ')

Αθήνα, 10 Ιανουαρίου 2002

Ο Γενικός Διευθυντής
(α.α.)
Γεώργιος Καρράς